शापरोगाभिभूतस्य बन्ध्यस्याभव्यकर्मणा ।
गुरो ज्येष्ठकलत्रस्य कीर्तनं पापकारणं ॥

न नु व्यभिचारे जाते तत्पत्नीत्वं एवास्याः कथं इति चेत् सत्यं गांधर्वविवाहेन पत्नीत्वस्य जातत्वात् । अत्र लोकपरंपरापाकि तावद् इति एव प्रमाणं ॥१॥

अद्यापि तां शशिमुखीं नवयौवनाढ्यां
पीनस्तनीं पुनरहं यदि गौरकान्तीं ।
पश्यामि मन्मथशरानलपीडिताङ्गीं
गात्राणि संप्रति करोमि सुशीतलानि ॥२॥

अद्यापि इदानीं अपि मरणकालेऽपि यदि पुनः तां तथाभूतां पूर्ववत् स्वागतां पश्यामि तदा संप्रति गात्राणि सुशीतलानि करोमि इति योजना । सुखजनकानि च तानि शीतलानि च सुशीतलानीति विग्रहं । कथंभूतां तां । शशिमुखीं चन्द्रवदनां अत एव शैत्ययोगात् सुशीतलानि गात्राणि करोमि इत्याशयः । पुनः कथंभूतां । नवयौवनाढ्यां नवं नूतनं यौवनं तारुण्यं तस्य आढ्यायुक्तां तां । पुनः कथंभूतां । पीनस्तनीं पीनौ स्थूलौ स्तनौ वक्षोजौ यस्याः सा तां । पु° । गौरकान्तीं मनोहरशोभायुक्तां । पुन° । मन्मथशरानलपीडिताङ्गीं कामवाण एवानलोऽग्निः तेन पीडितं दग्धं अङ्गं यस्याः सा तां ॥२॥

अद्यापि तां यदि पुनः कमलायताक्षीं
पश्यामि पीवरपयोधरभारखिन्नां ।
संपीड्य बाहुयुगलेन पिबामि वक्त्रं
उन्मत्तवन्मधुकरः कमलं यथेष्टं ॥३॥

अद्यापि इदानीमपि प्राणापगमनावसरेऽपि यदि पुनः पश्यामि अवलोकयामि तदा बाहुयुगलेन संपीड्य निर्दयं आलिंग्य तस्या वक्त्रं मुखं पिबामि । किंवत् । उन्मत्तवत् ज्ञानशून्यवत् । क इव । मधुकरः भ्रमर इष्टं वाञ्छितं कमलपत्रं इव । यथ भ्रमर इष्टं कमलं कमलान्तर्गतमधु पिबति तथाहं अपि कान्तामुखान्तर्गतं अमृतं पिबामि इति आशयः । यथा शब्दो इवेष्टो । कथंभूतां तां । कमलायताक्षीं कमलवद् आयते दीर्घे अक्षिणी यस्याः सा तां । पु° । पीवरपयोधरभारखिन्नां पीवरौ पुष्टौ यौ पयोधरौ कुचौ तयोर्भारो गौरवं तेन खिन्नां तां ॥३॥

अद्यापि तां निधुवनक्लमनिःसहाङ्गीं
आपाण्डुगण्डपतितालककुन्तलालीं ।